

TIL FORÆLDRENE.

Christiania, den 28de Febr. 1858.

Kjære Forældre!

De sidste Maaneder have været mig tunge; skjønt jeg ikke egentlig har været syg — jeg har ikke forsømt en eneste Dag i Departementet —, har jeg dog følt mig meget nedtrykt. Nu i de sidste Dage er mit Humør blevet meget bedre, og jeg skynder mig derfor med at skrive Eder til, forat I ei skal drage slemme Slutninger af min lange Taushed. — —

Min Stilling er fremdeles uforandret; jeg er const. Fuldmægtig; jeg antager, at jeg snart maa blive udnævnt. Fuldmægtiggagen udgjør nu — det for Budgetterminen bevilgede Dyrtdstillæg iberegnet — 34 Spd. 80 s. maanedlig. Som en Besynderlighed, der maaskee vil interessere Eder, kan jeg fortælle, at da Expeditionssekretæren i Kirkedept, Seip, i Novbr. afgik ved Døden, og der blev Spørgsmaal om hans Eftermand, fandt Bysnakken i enkelte Kredse paa at opstille mig blandt Candidaterne til denne Post, der an- [s. 74](#) sees som den besværligste i sit Slags — man sagde endogsaa, at Seip, der var en udmærket begavet Mand, havde ved Overanstrengelse bidraget til sin tidlige Død. Naturligvis blev en saadan Urimelighed ikke troet i Dept., men den gav dog Anledning til adskillige smaa Drillerier — i al Venskabelighed —; men efterat det var afgjort, hvem der skulde være Exped.-Secr., begyndte man — mærkeligt nok — i Dept. at betragte mig som hans udseede Eftermand, paa Grund af nogle Yttringer, som man fortalte, at Statsraaden skulde have ladet falde.

Den hele Historie har i min nedtrykte Sindsstemning været mig ganske ligegyldig og er det fremdeles. Det kan saaledes være det Samme, hvormeget der er sandt; det er saameget ligegyldigere, som man meget taler om, at det hele Statsraad — og naturligvis Riddervold deriblandt — skal træde af, fordi Kronprindsen ikke liker det.

Jeg er fremdeles i det samme Contor som hidindtil, da en af de dygtigste Folk i flere Maaneder har ligget farlig syg, og man ikke kan afsee Nogen derfra. Mit Ophold i et nyt Contor skulde, efter hvad man sagde, kun være midlertidigt, og man fandt — i den Tid, man talte om Sligt; nu er den Tale død hen — deri et Bevis paa, at der var tiltænkt mig noget Stort engang i Tiden.

Lev vel i det nye Aar. Hilsen til Alle fra

Eders hengivne

M. Birkeland.